

[Brusvang.]

er, en socialdemokratisk mindretalsregering. Vi ønskede ikke ved den afgørende debat, hvor der blev mulighed for nye forhandlinger, åbne og frie forhandlinger, med vore 4 stemmer at stille os hindrende i vejen for vedtagelse af en dagsorden, der sigtede på en bred regering. Det blev ikke en bred regering, det blev en smal regering. Vi var klar over, at denne, vi kan godt sige risiko forelå, men når man tager den situation i betragtning, som landet står i, specielt på arbejdspladserne, tror jeg, at det alt i alt ikke er nogen dårlig løsning, vi er nået frem til. Jeg tror også, at det er fuldt forstået fra partiet venstres side, at vor holdning ikke var udtryk for nogen form for uvenlighed, men simpelt hen for dette reelle, at man skal ikke med 4 mandater blokere for, at et flertal uden om os får lov til at prøve en løsning eller en procedure.

Jeg har noteret mig hr. Kjeld Olesens ordførerindlæg i dag og set, at det var præget af smidighed. Jeg har også noteret mig, at den regeringssammensætning, vi er blevet præsenteret for, består af personligheder, om hvem man har grund til at formode, at de virkelig vil vise fleksibilitet for at nå frem til løsninger, hvor vi alle kan være med. Jeg har også noteret mig, at hr. Kjeld Olesen i sit indlæg har opgivet den negative kritik eller påstand, der før har været fremsat om, at vanskelighederne i dette ting alene skyldes de mange partier. Hr. Kjeld Olesen konstaterer meget klart, at de mange partier bare er et spejl af de meningsforskelle, der er i befolkningen, og at løsningerne og resultaterne alene afhænger af, at vi her i salen viser den fornødne samarbejdsvilje.

Jeg vil gerne trække op, hvad CDs 4 mandater efter min mening skal bruges til. Vi er stadig væk i en strategisk vigtig position omkring det magiske tal 89.

De skal positivt bruges til dette, at kommer der — det forventer jeg, og det er allerede bebudet — fornuftige og rimelige forslag fra den socialdemokratiske mindretalsregering sigtende på at ordne beskæftigelsesforholdene og -problemerne, sigtende på at ordne økonomien, så skal disse 4 mandater selvfølgelig lægges til for at få en sådan løsning igennem, for at sikre, at der ikke bliver spændt ben for sådanne løsninger, hvis nogen skulle have lyst hertil. På den anden

side skal det også stå klart, at man kan ikke regne med vor medvirken, hvis det drejer sig om vedtagelse af love og foranstaltninger, der, om jeg så må sige, på urimelig vis skal krænges ned over partierne i den anden side af salen.

Så vil jeg gerne præcisere mit partis stilling til spareforliget. Vi vedstår, at vi på et givet tidspunkt under runderne hos folketingets formand reelt og juridisk opsagde dette forlig. Vi gjorde det af to grunde. Vi sagde: der er ingen rimelighed i, at et forlig, som nu mere eller mindre er historisk — det lå tilbage til september — skulle være en hindring for, at der kunne dannes den bedste regering her i landet, nemlig en regering bestående af socialdemokratiet og venstre, og vi vidste, at der mellem disse partier lå en uenighed på 2.000 mill. kr. Derfor opsagde vi forliget, men vi opsagde det også af en anden grund, nemlig den, at der var sket forskellige ting i samfundet, så man måtte konstatere, at forudsætningerne på visse punkter var bristet. De var bl. a. bristet på det punkt, som blev omtalt af mit partis formand, hr. Erhard Jakobsen, med hensyn til børnetilskuddene, medicinordningen osv. Vi må erkende, at vi godt kan se, både da vi opsagde forliget og i dag, at forholdene i dag tilsiger en anden løsning. Det er sikkert ikke rimeligt at spare helt så meget på netop disse punkter, og kan dette til gengæld føre til, at vi kan få arbejdsmarkedets parter til bedre at acceptere en nulløsning eller en delvis nulløsning, så tror jeg, meget er vundet, for den galoperende inflation, vi frygter ved et større underskud på statsbudgettet, kan netop udlignes og afbalanceres ved, at vi samtidig får en omkostningsdæmpning for arbejdsmarkedets vedkommende.

Jeg vil også gerne gøre en speciel bemærkning om de mindre næringsdrivende. Det er også min opfattelse, at det er rimeligt at vise fuld forståelse for de lavtlønnedes forhold, men jeg tror nu nok, at der er mangen en mindre selvstændig næringsdrivende i øvrigt, som har lige så mange søvnløse timer på grund af økonomiske spekulationer. En af de ting, jeg godt vil pege på her, er et problem, der er skabt af den ny tids udvikling. Det er dette med centerbebyggelsen, hvor vi må konstatere, at mange selvstændige næringsdrivende er kommet i den situa-